

UKMERGĖS UŽUPIO VIDURINĖ MOKYKLA

Katalikų tikybos pamokų planai 5 klasei šeimos tema

Parengė: tikybos mokytoja metodininkė Sigutė Žiedelienė

2013

*Parengė tikybos mokytoja metodininkė Sigutė Žiedelienė,
KAKC, Tikybos mokytojų gerosios patirties sklaida, 2014 Šeimos metai*

PLANAS

Tema: Šeima – laimės namai

Uždavinys: Nagrinėdami tekstą, atsakydami į klausimus bei atlikdami užduotis mokiniai supras, kad žmogaus laimei reikalinga šeima, kad laimė šeimoje priklausu nuo kiekvieno jos nario

Metodai: pokalbis, kūrybinė užduotis, malda, Šventojo Rašto skaitymas

Literatūra ir priemonės: Šventasis Raštas (Ef 6, 1-3)

V.Vaicekauskienė. Esu žmonių vaikas. Dorinio ugdymo vadovėlis 5-7 klasėms, V., „Alma litera“, 1998
Spalvotas popierius, žirkklės, klėjai

Pamokos eiga

I. Įvadinė dalis (1 min)

Mokiniai pasako, kaip jie jaučiasi, ką įdomaus išgyveno per savaitę po praeitos pamokos

II. Kartojimas (3 min.)

- Kas yra laimė?
- Kodėl žmogus nori būti laimingas?
- Ko reikia, kad jis būtų laimingas? (Skaitomas „Laimės receptas“)
- Ar esate laimingi jūs? Kodėl?
-

III. Naujos medžiagos pateikimas ir įtvirtinimas (36 min)

1. *Skaitomas tekstas „Laimės mašina“ (Priedas Nr. 1).* Tekstą skaito mokiniai vaidmenimis.
2. *Teksto aptarimas ir pokalbis:*
 - Ką Leo Aufmanas vadina „laimės mašina“?
 - Kodėl Leo Aufmanui šeima yra „laimės mašina“?
 - Ką jūs pamatytumėt pro jūsų namų langą?
 - Ar jums šeima yra „laimės mašina“?
 - Kada ir kodėl ši „mašina“ stringa?
 - Kaip jūs padedate savo namų „laimės mašinai“ gaminti laimę?
 - Ko reikia, kad šeima visada teiktų laimę?
3. *Skaitoma Ef 6, 1-3.*

Jūs, vaikai, klausykite Viešpatyje savo gimdytojų, nes šito reikalauja teisingumas. *Gerbk savo tėvą ir motiną*, – tai pirmasis įsakymas su pažadu: *Kad tau gerai sektųsi ir ilgai gyventumei žemėje.*

Šventojo Rašto ištraukos aptarimas ir pokalbis:

- Ką mums sako šv. Paulius?
 - Ar jūs laikotės šv. Pauliaus patarimo?
 - Ar jums gera, kad turite šeimą?
 - Ar jūsų šeimoje visi laimingi?
4. *Malda.* Padėka už šeimą, už tėvelius
5. *Kūrybinė užduotis:* iš spalvoto popieriaus iškirpti savo šeimos siluetą (įklijuoti į sąsiuvinį)
Užduoties aptarimas

IV. Įvertinimas ir įsivertinimas (3 min)

- Ką naujo sužinojote?
- Kaip jautėtės pamokoje?

- Kas patiko / nepatiko?

Įsivertinimas:

0-1 balas - už pasirengimą pamokai

0-3 balai – užduočių atlikimas

0-2 balai – už dalyvavimą pokalbyje

0-4 balai – už elgesio kultūrą

V. Namų darbų skirimas (2 min.)

Trumpai pristatyti savo šeimą (Kiek joje narių? Jų vardai. Ką mėgstate veikti kartu?)

Planą parengė Ukmergės Užupio pagrindinės mokyklos tikybos mokytoja metodininkė Sigutė Žiedelienė

Rėjus Bredberis
Laimės mašina

Vėlai vakare Leo Aufmanas sėdėjo verandoje ir rašė tamsoje – popieriaus, ir to jau nebuvo įmanoma žiūrėti. Kartkartėmis jis šūktelėdavo: „Aha!“ arba „Ir šita!“ – vadinasi, jis dar kažką sugalvojo įdėti savo mašinos.

- Aš vis galvoju, ką čia į ją įdėjus? Kino projektorių? Radijo aparatą? Stereoskopinius akinius? Viską surinksiu į daiktą, kad žmogus galėtų pačiupinėti ją, nusišypsoti ir tarti: „Taip, tai ir yra laimė.“

Taigi, mąstė jis, kad taip sukūrus tokį prietaisą: tegu tau permirkę kojos ar gelia kaulus, ar kankina nemiga ir vartaisi patale kiaurą naktį, tegu tau sielą graužia rūpesčiai, o mašina gamina tau laimę... Kas gi neatiduočiau viso savo gyvenimo, kad tik sukurtų tokią mašiną? Kokia ji turi būti, ta laimės mašina? Gal ji turi tilpti kišenėje? O gal turi tave patį nešioti savo kišenėje?..

(Leo Aufmanas ilgai dirbo prie savo laimės mašinos, tačiau jo mašina laimės negamino. O paskui užsidegė ir virto pelenais.)

... Kai gaisrininkai ir kaimynai išėjo. Leo Aufmanas pasiliko su seneliu Spoldingu, Daglu ir Tomu: visi susimąstę žiūrėjo į smilkstančius griuvėsius. Leo pažarstė bato galu drėgnus pelenus ir lėtai ištarė viską, kas jam slėgė sielą:

-Pirmiausia, ką sužinai begyvendamas, - tai, kad esi kvailys. Paskiausia, ką sužinai gyvendamas, - kad tu vis toks pats kvailys. Aš daug ką pergalvojau per vieną valandą. Ir pasakiau sau; juk tu aklas. Leo Aufmanai!.. Norite pamatyti tikrą laimės mašiną? Ją išrado prieš tūkstančius metų, ir ji vis dar veikia; ne visada vienodai gerai, bet vis dėlto veikia. Ir ji visada čia.

Jis užlipo laipteliais ir pamojo jiems pirštu.

-Va, - sušnibždėjo Leo Aufmanas. – Pažiūrėkite pro langą. Tyliaus, tuoj viską pamatysite.

Senelis, Daglas ir Tomas neryžtingai pažvelgė pro didžiulį langą, einantį į gatvę.

Ir ten, jaukioje lempos šviesoje, jie pamatė tai, ką jiems norėjo parodyti Leo Aufmanas. Valgomajame už mažo staliuko Solas ir Maršalas žaidė šachmatais. Rebeka dengė stalą vakarienei. Naomė karpė iš popieriaus sukneles savo lėlėms. Rūta piešė vandeniniais dažais. Džozefas žaidė su elektriniu traukinuku. Virtuvės durys buvo praviros, ten iš garuojančios orkaitės mama traukė prikaistuvį su troškintą mėsą. Visos rankos, visi veidai judėjo. Už stalo girdėjosi prislopinti balsai. Kažkas malonių balseliu dainavo. Kvepėjo šviežia duona, ir buvo aišku, kad tai tikrą tikriausia duona, ant kurios tuoj užteps tikrą tikriausio sviesto. Nieko čia netrūko, ir visa tai buvo gyva, nepakartojama.

Pirma su skaidriu liūdesiu, paskui su aiškiu pasitenkinimu ir galiausiai su ramiu pritarimu Leo Aufmanas stebėjo, kaip juda, kabinasi vienas prie kito, stabteli ir vėl sklandžiai sukasi visi jo namų sraigteliai ir ratukai.

-Laimės mašina, - tarė jis. – Laimės mašina...

(V.Vaicekauskienė. Esu žmonių vaikas. Dorinio ugdymo vadovėlis 5-7 klasėms, V., „Alma litera“, 1998., psl. 147-148)

5 klasėje
PLANAS

Tema: Kad šeima taptų laimės namais...

Uždavinys: Nagrinėdami tekstą, atlikdami užduotis bei dalindamiesi savo patirtimi mokiniai įvardins, kaip jie gali prisidėti prie laimės šeimoje

Metodai: pokalbis, praktinė užduotis, malda

Literatūra: Šventasis Raštas (Ef 6, 1-3)

V.Vaicekauskienė. Esu žmonių vaikas. Dorinio ugdymo vadovėlis 5-7 klasėms, V., „Alma litera“, 1998

Pamokos eiga

I. Įvadinė dalis (1 min.)

Mokiniai pasako, kaip jie jaučiasi, ką įdomaus išgyveno per savaitę po praeitos pamokos

I. Kartojimas ir namų darbų pristatymas (10 min.)

1. *Prisimenamas tekstas* „Laimės mašina“ (Priedas Nr. 1)

- Kas Leo Aufmanui teikė laimę?
- Ar jūs laimingi, kad turite šeimą, tėvelius?

2. *Mokiniai pristato savo šeimas:* parodo šeimos siluetą, išvardija šeimos narius, pasako, ką mėgsta daryti visi kartu

3. *Malda už šeimą*

II. Naujos medžiagos pateikimas ir įtvirtinimas (25 min.)

1. *Skaitomas tekstas* „Mano dėdė kabina paveikslą“ (Priedas Nr.2)

- Kodėl ši istorija yra juokinga?

2. *Pokalbis*

- Kas kabina paveikslus ar lentynas jūsų šeimoje?
- Kas skalbia?
- Kas gamina valgyti?
- Kas taiso čiaupus ir elektros prietaisus?
- Kas perka maistą?
- Kas tvarko kambarius?
- Kas rūpinasi augintiniais?

3. *Užduotis:* suskirstyti darbus pagal tai, kas juos paprastai atlieka: tėtis, mama ar vaikai.

1. Tvarko kambarius	8. Siuva, mezga, ado
2. Gamina valgi	9. Meistrauja, remontuoja butą
3. Plauna indus	10. Slaugo susirgusius
4. Perka maistą	11. Taiso elektros ir kitus prietaisus
5. Išneša šiukšles	12. Rūpinasi augintiniais
6. Skalbia	13. Laisto gėles
7. Lygina drabužius	14. Rūpinasi šeimos atostogomis

4. *Pokalbis*

- Ar jūsų šeimoje teisingai paskirstyti darbai? Kas jų atlieka daugiausiai?
- Kokios galėtų būti jūsų pareigos namuose?
- Kas pasikeistų šeimoje, jei jūs patys prisiimtumėte daugiau pareigų?
- Ar būtų daugiau laimės jūsų šeimoje?

III. Apibendrinimas (5 min.)

- Nuo ko priklauso laimė šeimoje?

Skaitoma Ef 6, 1-3

- Ką jūs galite padaryti, kad laimės šeimoje būtų daugiau?

IV. Įvertinimas ir įsivertinimas (3 min.)

- Ar buvo įdomu?

- Ką įdomaus sužinojote?

- Kas patiko / nepatiko?

Įsivertinimas:

0-1 balas - už pasirengimą pamokai

0-3 balai – užduočių atlikimas

0-2 balai – už dalyvavimą pokalbyje

0-4 balai – už elgesio kultūrą

VI. Namų darbų skirimas (1 min.)

Prisiimti įsipareigojimą, aptarti jį su šeima ir jį vykdyti

Planą parengė Ukmergės Užupio pagrindinės mokyklos tikybos mokytoja metodininkė Sigutė Žiedelienė

Džeromas K. Džeromas

Mano dėdė kabina paveikslą

Jums turbūt niekad gyvenime neteko matyti, koks sambrūzdis kyla namuose, kai dėdė Podžeris imasi kokio darbo. Sakysime, iš rėmų dirbtuvės parneštas paveikslas stovi valgomajame ir laukia, kol bus pakabintas. Teta Podžer klausia, kur jį dėti, o dėdė Podžeris atsako:

-Pala, pala, leiskite, aš tuoj sutvarkysiu, jūs nesirūpinkit, viską pats padarysiu.

Tada jis nusivelka švarką ir pradeda. Pirmiausia išsiunčia kambarinę nupirkti vinių už šešis pensus, o paskui kurį nors berniuką jai pavymui pasakyti, kokio dydžio. Tada jis pradeda darbuotis ir sukelia visus namus ant kojų.

-Vili, atnešk mano plaktuką,- šaukia jis.- O tu, tomiai, paduok liniuotę. Man reikės kopėčių, be to, praverstų taburetė. Džimai, nubėk pas poną Goglsą ir pasakyk: „Tėtis siunčia linkėjimus, tikisi, kad jūsų koja sveikesnė, ir prašo paskolinti gulsčiuką“. Tu, Marija, neišeik, reikės man pašviesti. Kai sugrįš kambarinė, tegul dar nueina virvutės. Tomiai! Kur Tomas? Tomiai, eik šen, tu man paduosi paveikslą.

Tada jis kelia paveikslą ir paleidžia jį iš rankų. Paveikslas krenta iš rėmų, o dėdė, griebdamas stiklą, įsipjauna pirštą. Paskui šokinėja po kambarį ieškodamas nosinės. Dėdė negali jos surasti, nes nosinė liko švarko kišenėje, o jis nebeatsimena, kur jį padėjo. Dabar visi namiškiai turi mesti ieškoję įrankių ir ieškoti švarko. O dėdė laksto po kambarį ir jiems trukdo.

-Argi niekas visuose namuose nežino, kur mano švarkas? Garbės žodis, aš niekad gyvenime nemačiau tokių žmonių. Šešiese, o negali rasti švarko, kurį aš nusivilkau vos prieš penkias minutes. Visi jūs...

Tada jis atsistoja, pamato, kad pats sėdėjo ant savo švarko, ir sušunka:

-Galite neieškoti! Be jūsų radau. Ar prašysi jūsų surasti, ar katės – ta pati nauda.

Taip praeina pusvalandis, kol rišamas pirštas, atnešamas naujas stiklas, įrankiai, kopėčios, kėdė ir žvakė, ir jis pradeda iš naujo. Visa šeima sustoja pusračiu pasirengusi padėti. Du žmonės laiko kėdę, trečiasis pagelbsti jam užlipti ir jį prituri, ketvirtasis duoda vinį, penktasis – plaktuką, o dėdė Podžeris, imdamas vinį, ją išmeta...

Mes visi suklupę grabaliojame vinies, o dėdė stovi ant kėdės ir bumba, ar tik mes neketiname laikyti jį ten visą vakarą.

Pagaliau vinis rasta, bet tuo metu dingo plaktukas.

-Kur plaktukas? Kur aš nukišau plaktuką? O, Viešpatie, visas septynetas sustoję žiopsote, o nematėte, kur aš padėjau plaktuką.

Mes suieškome plaktuką, bet jis neberanda sienoje žymės, kur reikia įkalti vinį. Visi paeiliui turime lipti ant kėdės šalia jo ir ieškoti. Kiekvienas randame ją vis kitoje vietoje, todėl jis išvadina mus kvailiais ir liepia lipti žemėn.

Dabar jis matuoja virvute, bet kritiška akimirka, kai, pasilenkęs ant kėdės stačiu kampu, bando pasiekti tašką, esantį gerokai toliau, nei galima pasiekti, virvutė ištrūksta, ir dėdė griūna ant pianino...

Pagaliau dėdė Podžeris vėl atranda tinkamą vietą, kairiąja ranka prispaudžia vinį, o į dešinę paima plaktuką. Pirmu smūgiu jis suduoda sau per nykštį ir suspiejęs išmeta plaktuką tiesiai kažkam ant kojos...

Paskui jis kala iš naujo, ir kai antrą kartą sudrožia, vinis ir pusė plaktuko sulenda į tinką.

Po to mes vėl turime ieškoti liniuotės ir virvutės, ir dėdė kala dar vieną skylę. Apie vidurnaktį paveikslas pakabintas – labai kreivai ir netvirtai, - o siena aplinkui per kelis jardus atrodo tarsi grėbliu išakėta. Mes visi nusikamavę ir paniurę – tik ne dėdė Podžeris.

-Na, štai ir baigta! – sako jis, sunkiai šokdamas nuo kėdės tiesiai tarnaitėi ant nuospaudų, ir labai didžiuodamasis apžvelgia jovalą, kurį pats padarė.- O juk kiti dėl tokio menkniekio samdo žmogų.

(*V.Vaicekauskienė. Esu žmonių vaikas. Dorinio ugdymo vadovėlis 5-7 klasėms, V., „Alma litera“, 1998., psl. 150-151*)